

2. Andet anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi Kommissionen har begået en retlig og faktisk fejl ved at anse foranstaltningen for at være selektiv som omhandlet i artikel 107 TEUF.
3. Tredje anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi Kommissionen har begået en retlig og faktisk fejl ved at finde, at foranstaltningen indrømmer sagsøgeren en fordel som omhandlet i artikel 107 TEUF.
4. Fjerde anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi Kommissionens utilstrækkelige og selvmodstridende begrundelse udgør en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF.
5. Femte anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik ved at undlade at foretage en omhyggelig og upartisk vurdering af alle forhold i sagen.
6. Sjette anbringende om, at afgørelsen skal annulleres, fordi Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrejning ved at fastlægge sit eget armslængdeprincip gennem en afgørelse om statsstøtte.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse C(2015) 9837 final af 11.1.2016 i statsstøttesag SA.37667 — Den belgiske skatteordning for overskydende fortjeneste («afgørelsen»).

Appel iværksat den 7. september 2016 af FV til prøvelse af Personalerettens dom af 28. juni 2016 i sag F-40/15, FV mod Rådet

(Sag T-639/16 P)

(2016/C 419/65)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: FV (Rhode-St-Genèse, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Personaleretten den 28. juni 2016 i sag F-40/15 ophæves.
- Følgelig gives der appellanten medhold i hans påstande i første instans, og i overensstemmelse hermed:
 - annulleres appellants bedømmelsesrapport for 2013
 - tilpligtes Rådet for Den Europæiske Union at betale sagens omkostninger.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører den omstændighed, at den appellerede dom blev afsagt af et dommerkollegium, der følger af en tilsidesættelse af artikel 27, stk. 3, i Personalerettens procesreglement.

Appellanten har gjort gældende, at den nævnte tilsidesættelse er karakteriseret ved den omstændighed, at Rådets afgørelse 2016/454 af 22. marts 2016 om udnævnelse af tre dommere ved Retten for EU-Personalesager selv er behæftet med en kompetencemangel, en tilsidesættelse af artikel 257 og 281 TEUF, en tilsidesættelse af bilag I i protokol nr. 3 til statuten for Domstolen, en tilsidesættelse af artikel 13, stk. 2, i EU-traktaten og en tilsidesættelse af afgørelse 2005/150/EF af 18. januar 2015 om betingelserne og de nærmere bestemmelser vedrørende indgivelse og behandling af ansøgningerne med henblik på udnævnelsen af dommere til Retten for EU-personalesager.

2. Det andet anbringende vedrører førstinstansens manglende efterprøvelse af anlæggelsen af et åbenbart urigtigt skøn, tilsidesættelse af den begrundelsespligt, der påhviler indstævnte, tilsidesættelse af førstinstansens begrundelsespligt, forkert gengivelse af sagsakterne og tilsidesættelse af bedømmelsesvejledningen.
3. Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af omsorgspligten og at sagsakterne er gengivet forkert.

Sag anlagt den 11. september 2016 — Gamaa Islamiya Egypte mod Rådet

(Sag T-643/16)

(2016/C 419/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gamaa Islamiya Egypte (Egypten) (ved advokat L. Glock)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1136 af 12. juli 2016 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/2430 (EUT L 188 af 13.7.2016, s. 21) annulleres, for så vidt som den vedrører Gamaa Islamiya Égypte.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 af 12. juli 2016 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2015/2425 (EUT L 188 af 13.7.2016, s. 1) annulleres, for så vidt som den vedrører Gamaa Islamiya Égypte.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at artikel 1, stk. 5, i Rådets fælles holdning af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (2001/931/FUSP; EFT 2001, L 344, s. 93; herefter »fælles holdning 2001/931«) er blevet tilsidesat.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931 er blevet tilsidesat.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Rådet har begået fejl med hensyn til realiteten i de faktiske omstændigheder, som sagsøgeren er blevet foreholdt.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Rådet har anlagt et urigtigt skøn med hensyn til sagsøgerens karakter af »terroristgruppe«.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at artikel 1, stk. 6, i fælles holdning 2001/931 er blevet tilsidesat.